

внѣти въ него, и ѿже прежде влаговѣствовани бѣша, не
внидоша за непослшаніе: Паки нѣкій ѹставлѣтъ дѣнь,
днѣсь, въ Давидѣ глагола: по толпѣхъ лѣтѣхъ, ѿкоже
прежде глаголаша: днѣсь ѿше гласъ ѿгнѣнїи, не ѡже-
сточите сердецъ вашихъ. ѿше во вы ѡнѣхъ Исусъ ѹпоко-
илъ, не вы ѡ иномъ днѣ глаголаахъ по сіхъ. ѹво ѡста-
влено естъ и еше сѣвѣтство людемъ Божїимъ. Вшедый
во въ покой ѿгнѣ, и той почи ѡ дѣла своихъ, ѿкоже и
ѡ своихъ Божъ. Потщїмса ѹво внѣти во ѡнїи покой, да
не кто въ тѣже прїтѣхъ противленїа впадѣтъ. Живо во сло-
во Божїе, и дѣйственно, и ѡстрѣише паче всякаго меча
ѡбоюдѣ. ѡстра, и проходѣщее даже до раздѣленїа дѣши
же и дѣха, членѡвъ же и мозгѡвъ, и сѣдїтельно помы-
шленїемъ и мѣслемъ сердечнымъ. И нѣтъ тварь невлѣ-
на предъ нимъ: вса же нага и ѡбавлена предъ ѡчїма ѿгнѣ,
къ немѣже намъ слово.

ѿлїаѿїа, Гласъ д.

Праведникъ ѿкѡ фїніахъ процвѣтѣтъ, ѿкѡ кедрь, ѿже
въ лїванѣ, ѹмножитса.

Стїхъ:

Насаждени въ домѣ Господни, во двѡрѣхъ Бѡга на-
шегѡ процвѣтѣтъ.

Въ средѣ кн. Недѣли.

Гласъ е. Прокїменъ, Гласъ е.

Величитъ дѣша моѡ Гѣспода, и возрадоваса дѣхъ моѡ
ѡ възѣ спасѣ моѡмъ.

Стїхъ:

ѿкѡ прирѣ на смиренїе рабы своеѡ, се во ѡ нынѣ
ѹблажатъ мѡ всї родн.

Ко ѡвремѣ посланїе стѡгѡ апѡстола Павла Чтенїе.

За
тїв

Братїе, ѡ Мелхїседѣцѣ много намъ слово, и недѡвь
сказѡемое глаголати, понеже немощни бѣсте слѡхн. И-
во дѡлжны еше бѣти ѹчїтели лѣта ради, паки трѣвѣте
ѹчїтиса, каа писмена начала словеса Божїихъ, и бѣсте